ĢENERĀLADVOKĀTA JANA MAZAKA [*JÁN MAZÁK*] SECINĀJUMI,
sniegti 2012. gada 26. janvārī[1]

Lieta C-527/10

ERSTE Bank Hungary Nyrt
pretUngārijas Republiku,BCL Trading GmbHun
ERSTE Befektetési Zrt.

(Legfelsőbb Bíróság (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Maksātnespējas procedūras — Regulas (EK) Nr. 1346/2000 piemērošana laikā — Starptautiskā piekritība — No maksātnespējas procesa tieši izrietošas un ar to cieši saistītas prasības — Piemērojamās tiesību normas — Trešo personu lietu tiesības — Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu nepieņemamība

1. Šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kuru iesniedza *Legfelsőbb Bíróság* (Augstākā tiesa, Ungārija), ir par to, kā interpretēt Padomes 2000. gada 29. maija Regulu (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām (turpmāk tekstā – "regula")[2]. Būtībā ir jānosaka, vai minētās regulas 5. panta 1. punkts par trešo personu lietu tiesībām uz lietām, kas pieder parādniekam un atrodas citas dalībvalsts teritorijā, nevis tajā, kurā tika uzsākta maksātnespējas procedūra, ir piemērojams arī tādā gadījumā, ja attiecīgā parādnieka lieta atrodas tādas valsts teritorijā, kas ir kļuvusi par Eiropas Savienības dalībvalsti tikai pēc maksātnespējas procedūras uzsākšanas.

Atbilstošās tiesību normas

Akts par pievienošanās nosacījumiem

2. Akta par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās Eiropas Savienībai nosacījumiem un Līgumu, uz kuriem Eiropas Savienība ir balstīta, pielāgojumiem[3] (turpmāk tekstā – "Akts par pievienošanās nosacījumiem") 2. pantā ir noteikts:

"Pamatlīgumi un akti, ko iestādes un Eiropas Centrālā banka pieņēmusi pirms pievienošanās, no pievienošanās dienas ir saistoši jaunajām dalībvalstīm un piemērojami tajās atbilstīgi minētajos Līgumos un šajā Aktā paredzētajiem nosacījumiem."

1 — Oriģinālvaloda – franču.
2 — OV L 160, 1. lpp.
3 — OV 2003, L 236, 33. lpp.

Regula

3. Lai noteiktu kompetento jurisdikciju maksātnespējas procedūras uzsākšanai, regulas 3. panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

"1. Tās dalībvalsts tiesas, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs, piekritībā ir sākt maksātnespējas procedūras. Sabiedrības vai juridiskas personas gadījumā juridisko adresi uzskata par galveno interešu centru, ja nav pierādījumu par pretējo.

2. Ja parādnieka galveno interešu centrs atrodas kādas dalībvalsts teritorijā, citas dalībvalsts tiesu piekritībā ir sākt maksātnespējas procedūras pret parādnieku tikai, ja šīs citas dalībvalsts teritorijā parādniekam pieder uzņēmums. Šīs procedūras attiecas tikai uz t[ā]m parādnieka [lietām], kas atrodas pēdējā minētā dalībvalstī."

4. Attiecībā uz tiesību normām, kas ir piemērojamas maksātnespējas procedūrai, regulas 4. panta 1. punktā ir noteikts:

"Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, uz maksātnespējas procedūru un tās sekām attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā šāda procedūra ir sākta, turpmāk "procedūras sākšanas valsts"."

5. Attiecībā uz trešo personu lietu tiesībām regulas 5. panta 1. punktā ir noteikts:

"Maksātnespējas procedūras sākšana neietekmē kreditoru vai trešo personu lietu tiesības attiecībā uz ķermenisk[ām] vai bezķermenisk[ām], kustam[ā]m vai nekustam[ā]m [lietām] – gan neatvietojam[ā]m lietām, gan atvietojamu [lietu] kopumiem, kas laiku pa laikam mainās – kas pieder parādniekam un atrodas citas dalībvalsts teritorijā procedūras sākšanas laikā."

6. Regulas 16. panta 1. punktā, kas ietilpst tās II nodaļā ar virsrakstu "Maksātnespējas procedūru atzīšana", ir noteikts:

"Visus nolēmumus, kas sāk maksātnespējas procedūru, ko izdara dalībvalsts tiesa, kurai ir piekritība saskaņā ar 3. pantu, atzīst visās citās dalībvalstīs no brīža, kad tie stājas spēkā procedūras sākšanas valstī.

[..]"

7. Regulas 43. pantā ir paredzēti šādi noteikumi attiecībā uz tās piemērojamību laikā:

"Šīs regulas noteikumus piemēro tikai maksātnespējas procedūrām, kas sāktas pēc tās stāšanās spēkā. Darbības, ko parādnieks veicis pirms šīs regulas stāšanās spēkā, turpina regulēt tiesību akti, ko tām piemēroja to veikšanas laikā."

8. Saskaņā ar šīs regulas 47. pantu tā stājās spēkā 2002. gada 31. maijā.

Tiesvedības rašanās fakti, tiesvedība un prejudiciālais jautājums

9. 1998. gada 8. maijā *Postabank és Takarékpénztár Rt.* (turpmāk tekstā – "*Postabank*") atvēra divas neatsaucamas kredītvēstules ar atliktu maksājumu par summu attiecīgi USD 6 000 000 un USD 6 120 000 apmērā par labu *BCL Trading GmbH* (turpmāk tekstā – "*BCL Trading*"), ar juridisko adresi Vīnē.

10. *BCL Trading* savu kredītvēstulē norādīto mantisko prasījumu cedēja vairākām bankām. *Postabank* atteicās izmaksāt summas, kas tai tika pieprasītas saskaņā ar kredītvēstulēm, pamatojoties uz faktu, ka depozītu sertifikāti ir viltoti.

11. 2003. gada 9. jūlijā *BCL Trading* deva kā garantiju tai piederošās *Postabank* akcijas gadījumam, kurā *Postabank* būtu jāizmaksā kredītvēstulēs minētās summas ar kopējo maksimālo apmēru USD 12 120 000. Minētās akcijas kalpoja par finanšu nodrošinājuma priekšmetu.

12. Pēc tam *Postabank* tiesību pārņēmējs, proti, *ERSTE Bank Hungary Nyrt.* (turpmāk tekstā – "*ERSTE Bank*"), noslēdza darījumu ar bankām cesionārēm, saskaņā ar kuru tā izmaksātu tām summu par USD 7 850 000.

13. 2003. gada 5. decembrī Austrijā pret *BCL Trading* tika uzsākta maksātnespējas procedūra, tā tika publicēta 2004. gada 4. februārī.

14. Attiecībā uz *Postabank* akcijām, kas piederēja *BCL Trading* un kuras tika aizstātas ar *ERSTE Bank* – kā *Postabank* tiesību pārņēmējas – akcijām, kas kalpoja par nodrošinājumu, *Legfelsőbb Bíróság* ar 2005. gada 6. decembra pagaidu noregulējuma nolēmumu uzdeva Ungārijas valstij nopirkt šīs akcijas par cenu HUF 1 516 450 200, pamatojoties uz to, ka Ungārijas valstij bija izšķiroša ietekme pār *Postabank*, un šāds apstāklis Ungārijas tiesībās uzliekot pienākumu iegūt tās *Postabank* akcijas, kuras piedāvā pārdot mazie akcionāri. Ungārijas valsts izpildīja savu pienākumu, nopērkot attiecīgās akcijas, un *Legfelsőbb Bíróság* noteikto summu nodeva tiesas depozītā.

15. 2006. gada 27. janvārī *ERSTE Bank* iesniedza prasību *Fővárosi Bíróság* (Budapeštas Apgabaltiesa) pret Ungārijas valsti – pirmo atbildētāju, *BCL Trading* – otro atbildētāju un *ERSTE Befektetési Zrt* – trešo atbildētāju, lūdzot tiesu taisīt konstatējošu spriedumu par finanšu nodrošinājumu par summu, kas tika nodota tiesas depozītā.

16. *Fővárosi Bíróság* izdeva rīkojumu par tiesvedības izbeigšanu pēc tam, kad tā konstatēja, ka Austrijā jau ir uzsākta maksātnespējas procedūra pret *BCL Trading* un ka saskaņā ar Austrijas Bankrota likumu netiek pieļauta iespēja uzsākt tiesvedību pret likvidējamu sabiedrību par bankrota aktīviem, kas nozīmēja pilnīgu tiesvedības aizliegumu.

17. Otrajā instancē pēc tam, kad *ERSTE Bank* iesniedza apelācijas sūdzību, *Ítélőtábla* (Reģionālā apelācijas tiesa) paturēja spēkā pirmās instances tiesas izdoto rīkojumu, atgādinot, ka saskaņā ar regulas 4. panta 1. punktu šajā lietā ir jāpiemēro Austrijas tiesības, kas faktiski izslēdzot jebkādu iespēju uzsākt šāda veida tiesvedību.

18. *ERSTE Bank* iesniedza kasācijas sūdzību *Legfelsőbb Bíróság*. Šī tiesa uzskatīja, ka tai ir jāinterpretē regulas 5. panta 1. punkts, lai varētu pieņemt lēmumu šajā lietā. Tādēļ tā nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai [..] regulas [..] 5. panta 1. punkts ir jāpiemēro civilprocesā par lietu tiesību [šajā gadījumā – finanšu nodrošinājuma] esamību, ja valsts, kurā atrodas lietas, kuras ir nodrošinājuma priekšmets, proti, kustamas lietas, un vēlāk – tās aizstājoša nauda, brīdī, kad citā dalībvalstī tika uzsākta maksātnespējas procedūra, vēl nebija Eiropas Savienības dalībvalsts, tomēr bija dalībvalsts brīdī, kad tika uzsākta tiesvedība?"

19. Papildus ir jāpiebilst, ka bez minētās prasības pieņemt konstatējošo nolēmumu par finanšu nodrošinājumu *ERSTE Bank* iesniedza arī prasību par otras maksātnespējas procedūras uzsākšanu par *BCL Trading* īpašumu, kas atrodas Ungārijā. *Legfelsőbb Bíróság* pēc tam, kad tā atzina regulas piemērojamību šajā lietā, noraidīja šo prasību, pamatojoties uz to, ka *ERSTE Bank* nevarēja pierādīt, ka *BCL Trading* veica uzņēmējdarbību Ungārijā.

Vērtējums

20. Lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu norādītie apstākļi ļauj secināt, ka Ungārijas tiesas, kas pieņēma nolēmumus pirmajā un otrajā instancē, bija noraidījušas *ERSTE Bank* prasību, pamatojoties uz Austrijas tiesībām, ko tās piemēroja saskaņā ar regulas 4. pantu, kurā ir noteikts vispārīgs princips, ka maksātnespējas procedūrai un tās sekām piemēro maksātnespējas procedūras uzsākšanas dalībvalsts tiesību aktus (*lex concursus*).

21. Savukārt iesniedzējtiesa, pieņemot nolēmumu par kasācijas sūdzību, ir iecerējusi iespējamu regulas 5. panta 1. punkta piemērošanu, kurš minētās regulas preambulas 24. un 25. apsvēruma izpratnē ir izņēmums no šī vispārīgā principa. Šis izņēmums attiecas uz lietu tiesībām uz tādām lietām, kas pieder parādniekam un kas atrodas citā dalībvalstī, nevis tajā, kur tika uzsākta maksātnespējas procedūra.

22. Šajā ziņā iesniedzējtiesa pauž šaubas par to, vai fakts, ka parādnieka lietas (šajā gadījumā *ERSTE Bank* akcijas, kas pieder *BCL Trading*, un tās aizstājoša nauda), uz kurām trešajai personai ir lietu tiesības (proti, finanšu nodrošinājums par labu *ERSTE Bank*), atrodas citas dalībvalsts (šajā gadījumā – Ungārijas Republikas), nevis tās, kurā tika uzsākta maksātnespējas procedūra (šajā gadījumā – Austrijas Republikas), teritorijā, ja valsts, kurā atrodas attiecīgā lieta, kļuva par Savienības dalībvalsti tikai pēc maksātnespējas procedūras uzsākšanas pret parādnieku, nav šķērslis regulas 5. panta 1. punkta piemērošanai.

23. Šis fakts apstrīd ne tikai minētās regulas tiesību normas piemērojamību, bet arī regulas kā tādas *ratione temporis* piemērojamību šajā lietā. Līdz ar to, pirms aplūkot jautājumu par regulas 5. panta 1. punkta piemērojamību, ir jānoskaidro minētās regulas piemērojamība laikā valstīs, kas kļuva par Savienības dalībvalstīm pēc tās spēkā stāšanās.

24. Regulas piemērojamība laikā ir noteikta tās 43. pantā, atbilstoši kuram tās noteikumus piemēro tikai maksātnespējas procedūrām, kas sāktas pēc tās stāšanās spēkā. Šo datumu ir viegli noteikt, jo tas ir skaidri paredzēts pašā regulā. Regulas 47. pantā ir noteikts, ka tās spēkā stāšanās datums ir 2002. gada 31. maijs.

25. Šajā lietā maksātnespējas procedūra pret *BCL Trading* tika uzsākta Austrijā 2003. gada 5. decembrī un tā tika publicēta 2004. gada 4. februārī. Tātad ir skaidrs, ka šī procedūra tika uzsākta pēc 2002. gada 31. maija un ka līdz ar to šī regula ir pilnībā piemērojama šai procedūrai.

26. Kaut arī tas skaidri neizriet no informācijas, kas ir minēta lūgumā sniegt prejudiciālu jautājumu, tomēr, tā kā *BCL Trading* juridiskā adrese atradās Vīnē, pamatojoties uz regulas 3. panta 1. punktu, var pieņemt, ka Austrijā uzsāktā maksātnespējas procedūra bija galvenā procedūra, kura atbilstoši regulas preambulas 12. apsvērumam aptver visus parādnieka aktīvus. Šajā ziņā tomēr ir jāatgādina, ka vārdi "visus parādnieka aktīvus" katrā ziņā ir ierobežoti jāattiecina tikai uz tiem parādnieka aktīviem, kuri atrodas visās dalībvalstīs, kur regula ir piemērojama [4].

27. Tas nozīmē, ka uz *BCL Trading* aktīviem, kas atradās Ungārijā laikā, kad šī valsts vēl nebija Savienības dalībvalsts, neattiecās maksātnespējas procedūras uzsākšana Austrijā saskaņā ar regulu.

4 — Šajā ziņā skat. 2006. gada 2. maija spriedumu lietā C-341/04 *Eurofood IFSC* (Krājums, I-3813. lpp., 28. punkts), 2010. gada 21. janvāra spriedumu lietā C-444/07 *MG Probud Gdynia* (Krājums, I-417. lpp., 22. punkts) un 2011. gada 17. novembra spriedumu lietā C-112/10 *Zaza Retail* (Krājums, I-11525. lpp., 17. punkts).

28. Tomēr vai šī situācija mainījās pēc Ungārijas Republikas pievienošanās Savienībai, proti, pēc 2004. gada 1. maija? Es uzskatu, ka atbildei uz šo jautājumu ir jābūt apstiprinošai, kombinēti ņemot vērā regulas 16. panta 1. punkta un 17. panta 1. punkta noteikumus, kuri ir piemērojami Ungārijā atbilstoši Akta par pievienošanās nosacījumiem 2. pantam. Tieši šie regulas noteikumi paredz nepārtrauktu parādnieka aktīvu, kuri atrodas tās valsts teritorijā, kura ir pievienošanās procesā, iekļaušanu aktīvos, uz kuriem attiecas galvenā maksātnespējas procedūra.

29. Regulas 16. panta 1. punktā visām dalībvalstīm ir uzlikts pienākums atzīt visus nolēmumus, ar ko sāk maksātnespējas procedūru, no brīža, kad tie stājas spēkā procedūras sākšanas valstī ar nosacījumu, ka tos ir pieņēmusi dalībvalsts kompetentā tiesa saskaņā ar regulas 3. pantu. Ir skaidrs, ka attiecībā uz dalībvalstīm, kas pievienojās Savienībai pēc šīs regulas spēkā stāšanās, minētais pienākums var rasties, piemērojot Akta par pievienošanās nosacījumiem 2. pantu, vienīgi sākot no attiecīgās valsts pievienošanās Savienībai.

30. Attiecībā uz nosacījumu par tās tiesas kompetenci, kura ir pieņēmusi lēmumu uzsākt maksātnespējas procedūru atbilstoši regulas 3. pantam, ir jānorāda, ka šajā ziņā ir mazsvarīgi zināt, vai valsts, kurā ir jāatzīst lēmums par maksātnespējas procedūras sākšanu, jau bija Savienības dalībvalsts brīdī, kad tika pieņemts lēmums uzsākt maksātnespējas procedūru.

31. Savukārt, lasot kopā regulas 16. panta 1. punktu un Akta par pievienošanās nosacījumiem 2. pantu, izriet, ka dalībvalstij, kas pievienojās Savienībai pēc regulas spēkā stāšanās, bija pienākums, sākot no tās pievienošanās Savienībai brīža, atzīt jebkuru lēmumu par maksātnespējas procedūras uzsākšanu, ja to ir pieņēmusi kompetenta tiesa atbilstoši regulas 3. pantam. Līdz ar to, sākot no valsts pievienošanās Savienībai datuma, atbilstoši regulas 17. panta 1. punktam lēmumam uzsākt maksātnespējas procedūru, kuru ir pieņēmusi dalībvalsts kompetentā tiesa saskaņā ar regulas 3. pantu, ir tādas sekas, kādas ir paredzētas valsts, kurā uzsāk maksātnespējas procedūru, tiesiskajā regulējumā attiecībā uz attiecīgo jauno dalībvalsti.

32. Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar regulas preambulas 22. apsvērumu tā ir automātiska lēmumu uzsākt maksātnespējas procedūru atzīšana. Tiesa jau ir lēmusi, ka tas ir savstarpējas uzticības princips, kas dalībvalstīm ļauj atteikties no to iekšējiem noteikumiem par nolēmumu atzīšanu un izpildi, tā vietā izmantojot vienkāršotu nolēmumu, kas taisīti saistībā ar maksātnespējas procedūrām, atzīšanas un izpildes mehānismu [5].

33. Runājot par šo lietu, ir jāatkārto, ka *ERSTE Bank* prasība pieņemt konstatējošu nolēmumu par finanšu nodrošinājumu par summu, kas tika nodota tiesas depozītā, tika iesniegta Ungārijas tiesā 2006. gada 27. janvārī, proti, pēc Ungārijas Republikas pievienošanās Savienībai. No iepriekš minētā izriet, ka šajā datumā nebija iespējams nezināt par Austrijā pret *BCL Trading* uzsākto maksātnespējas procedūru saskaņā ar automātisku lēmumu uzsākt maksātnespējas procedūru atzīšanu, kas paredzēta regulas 16. panta 1. punktā, kurš Ungārijā kļuva piemērojams, sākot no tās pievienošanās Savienībai brīža. Līdz ar to saskaņā ar regulas 17. panta 1. punktu Austrijas tiesas pieņemts lēmums, ar ko uzsāk maksātnespējas procedūru, Ungārijā rada tādas sekas, kādas tam ir paredzētas Austrijas tiesiskajā regulējumā.

34. Ņemot vērā, ka *ERSTE Bank* prasība bija par juridiskas personas aktīviem, pret kuriem jau bija uzsākta maksātnespējas procedūra citā dalībvalstī, un ka Ungārijā bija jāatzīst Austrijas tiesas lēmums, ar kuru tika uzsākta maksātnespējas procedūra, tad Ungārijas tiesām bija jāpiemēro šajā regulā paredzētās procesuālās tiesību normas. Tas nozīmē, ka tiesai, kurā tika iesniegta *ERSTE Bank* prasība, pirmkārt, bija jāpārbauda tās starptautiskā piekritība un, otrkārt, jānosaka piemērojamie tiesību akti atbilstoši regulā noteiktajam.

5 — Spriedums lietā *MG Probud Gdynia* (minēts 4. zemsvītras piezīmē, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

35. Attiecībā uz tiesas starptautiskās piekritības pārbaudi iesniedzējtiesa savā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu norādīja, ka tai ir nepieciešama regulas 5. panta 1. punkta interpretācija, lai noteiktu, vai Ungārijas tiesām ir kompetence, lai izlemtu par *ERSTE Bank* prasību.

36. Regulas 5. panta 1. punkts neattiecas uz tiesas piekritību. Minētā tiesību norma neattiecas uz kolīziju normām par piekritību, kas var rasties no maksātnespējas procedūras. Šajā tiesību normā minētais noteikums ir kolīzijas norma kā izņēmums no šīs regulas 4. panta 1. punktā noteiktā vispārīgā principa par procedūras sākšanas valsts tiesību aktu piemērošanu.

37. Tādējādi ir acīmredzams, ka regulas 5. panta 1. punkts nav lietderīgs, lai pārbaudītu Ungārijas tiesu, kurās ir iesniegta *ERSTE Bank* prasība, starptautisko piekritību.

38. Tomēr šajā ziņā ir jāprecizē, ka iesniedzējtiesa nav uzdevusi prejudiciālo jautājumu, lai novērtētu Ungārijas tiesu starptautisko piekritību. Drīzāk šķiet, ka tā vadās no pieņēmuma, ka tai ir jānosaka piemērojamie tiesību akti, lai varētu noteikt, vai tai ir piekritība, lai izskatītu *ERSTE Bank* iesniegto prasību.

39. Kā jau minēts, tiesai, kurā ir iesniegta šāda prasība, vispirms ir jāpārbauda tās starptautiskā piekritība. Lai to veiktu, minētajai tiesai ir jābalstās uz regulas 3. panta 1. punktu, kaut arī šajā tiesību normā tieši ir minēta vienīgi piekritība maksātnespējas procedūras uzsākšanai.

40. Šajā ziņā ir jāatsaucas uz spriedumu lietā *Seagon*, kurā Tiesa nolēma, ka regulas 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tai dalībvalstij, kuras teritorijā ir uzsākta maksātnespējas procedūra, ir noteikta arī starptautiskā piekritība izskatīt tieši no šīs procedūras izrietošās un ar to cieši saistītās prasības [6].

41. Es uzskatu, ka prasībai, ko cēla *ERSTE Bank*, ir tieši šāds raksturs, jo tā attiecas uz daļu no *BCL Trading* aktīviem, kurus skar lēmums uzsākt maksātnespējas procedūru. Šī iemesla dēļ minētā prasība tieši izriet no maksātnespējas procedūras, kas uzsākta pret *BCL Trading*, un ir ar to cieši saistīta.

42. Ņemot vērā šādu prasības raksturu šajā lietā, starptautiskā piekritība ir jānovērtē, pamatojoties uz regulas 3. panta 1. punktu, kas mums liek raudzīties Austrijas tiesu virzienā, pieņemot, ka *BCL Trading* galveno interešu centrs atrodas Austrijas teritorijā. Tas, protams, nenozīmē, ka [tiesa, kurai ir piekritība], katrā ziņā ir tā pati, kura uzsāka maksātnespējas procedūru [7].

43. Kopumā jānorāda – ja pieņem, ka, pirmkārt, lēmums uzsākt maksātnepējas procedūru, ko ir pieņēmusi Austrijas tiesa brīdī, kad Ungārijas Republika pievienojās Savienībai, bija automātiski jāatzīst Ungārijā, sākot no šī pievienošanās datuma, un, otrkārt, ka *ERSTE Bank* celtā prasība izrietēja no šīs maksātnespējas procedūras un bija ar to cieši saistīta, tad Ungārijas tiesām nav starptautiskās piekritības, lai lemtu par šo prasību. No tā izriet, ka Tiesas atbildei uz prejudiciālo jautājumu nav nekādas lietderības iesniedzējtiesas lēmuma pieņemšanai, jo iesniedzējtiesai šajā lietā nav starptautiskās piekritības un prejudiciālajam jautājumam ir hipotētisks raksturs.

44. Patiesi ir taisnība, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru saistībā ar LESD 267. pantā noteikto procedūru tikai valsts tiesa, kura iztiesā prāvu un kurai ir jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas nolēmumu, ir tā, kas, ņemot vērā lietas īpatnības, var noteikt, cik lielā mērā prejudiciālais nolēmums ir vajadzīgs, lai šī tiesa varētu pieņemt nolēmumu, un cik atbilstīgi ir Tiesai uzdotie jautājumi. Tādējādi, ja uzdotie jautājumi ir saistīti ar Savienības tiesību interpretāciju, Tiesai principā ir pienākums pieņemt nolēmumu [8].

6 — 2009. gada 12. februāra spriedums lietā C-339/07 (Krājums, I-767. lpp., 21. punkts). Tiesa piemēroja šo interpretāciju vēl nesenāk 2011. gada 15. decembra spriedumā lietā C-191/10 *Rastelli Davide e C.* (Krājums, I-13209. lpp., 20. punkts).

7 — Šajā ziņā skat. spriedumu lietā *Seagon* (minēts 6. zemsvītras piezīmē, 27. punkts).

8 — 2011. gada 15. aprīļa rīkojums lietā C-613/10 *Debiasi* (20. punkts un tajā minētā judikatūra).

45. Tiesa tomēr ir norādījusi arī to, ka izņēmuma situācijā tai ir jāpārbauda apstākļi, kādos pie tās ir vērsusies valsts tiesa, lai pārbaudītu savu pašas kompetenci. Atteikums lemt par valsts tiesas uzdotu prejudiciālu jautājumu ir iespējams tikai tad, ja acīmredzami ir skaidrs, ka prasītajai Kopienu tiesību interpretācijai nav nekāda sakara ar pamata tiesvedības faktisko situāciju vai priekšmetu, ja problēma ir hipotētiska vai arī ja Tiesas rīcībā nav tādu vajadzīgo faktisko un tiesību apstākļu, lai varētu sniegt noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem [9].

46. Ņemot vērā iepriekš atgādināto judikatūru, kā arī prejudiciālā jautājuma hipotētisko raksturu, es uzskatu, ka Tiesas kompetencē nav atbildēt uz prejudiciālo jautājumu.

47. Ja tomēr Tiesa uzskatītu, ka tās kompetencē ir atbildēt uz prejuduciālo jautājumu, es uzskatu, ka uz uzdoto jautājumu ir jāatbild noliedzoši, ņemot vērā, ka nav izpildīts viens no regulas 5. panta 1. punkta piemērošanas nosacījumiem, proti, par parādnieka lietas atrašanos citas dalībvalsts teritorijā maksātnespējas procedūras uzsākšanas brīdī. Minēto nosacījumu nevarētu uzskatīt par izpildītu, ja attiecīgā lieta attiecīgajā brīdī atradās tādas valsts teritorijā, kas tikai vēlāk kļuva par Savienības dalībvalsti.

Secinājums

48. Ņemot vērā visus šos apsvērumus, es iesaku Tiesai atzīt, ka tās kompetencē nav atbildēt uz *Legfelsőbb Bíróság* uzdoto prejudiciālo jautājumu.

9 — 2011. gada 7. jūlija spriedums lietā C-310/10 *Agafiței* u.c. (Krājums, I-5989. lpp., 27. punkts un tajā minētā judikatūra).